

wodniczący i jeden z komisarzy egzaminacyjnych muszą posiadać odpowiednie fachowe studia wyższe, zakończone przepisaniem egzaminami. Drugi komisarz egzaminacyjny musi posiadać zakończone przepisaniem egzaminami studia prawnicze. Przewodniczących i komisarzy komisji egzaminacyjnych wyznacza Minister Przemysłu i Handlu z pośród podległych sobie urzędników. Obowiązki swoje pełnią oni do odwołania.

Przewodniczącemu służy prawo egzaminowania. Kolejność egzaminowania oznacza przewodniczący.

§ 4. Egzamin pisemny polega na wypracowaniu jednego lub kilku tematów wybranych przez komisję egzaminacyjną na wniosek poszczególnych egzaminatorów.

Temat wypracowania musi być wybrany z zakresu tej gałęzi służby, w której kandydat odbywał praktykę.

Przy wyborze tematu winna komisja baczyć na to, aby kandydat o średnim uzdolnieniu mógł go opracować w przeciągu 6 godzin.

Egzamin nie może trwać dłużej niż 8 godzin.

Egzamin pisemny odbywa się w lokalu urzędowym pod nadzorem jednego z członków komisji egzaminacyjnej lub innego wyznaczonego w tym celu urzędnika.

Kandydat winien mieć możliwość korzystania ze zbioru ustaw i rozporządzeń, jak również tych dzieł naukowych, które dla opracowania tematu są mu niezbędne.

Porozumienie się w czasie egzaminu kandydatów między sobą lub z innymi osobami jest niedopuszczalne.

Kandydat po ukończeniu wypracowania przed opuszczeniem lokalu urzędowego oddaje je urzędnikowi sprawującemu nadzór, który stwierdza czas rozpoczęcia i ukończenia wypracowania i zabezpiecza wypracowanie przez opieczętowanie.

Egzamin pisemny może składać jednocześnie kilku kandydatów.

§ 5. Przedmiotem egzaminu ustnego jest: dokładna znajomość ustaw, rozporządzeń, przepisów, instrukcyj, międzynarodowych umów, mających zastosowanie w danej gałęzi służby; dokładna znajomość ustawy konstytucyjnej; znajomość ustawy o państwowej służbie cywilnej; ogólna znajomość ustroju i zakresu działania władz i urzędów państwowych. Ponadto kandydat winien objaśnić załatwienie tematu egzaminu pisemnego.

Kandydaci nie posiadający studjów prawniczych zakończonych przepisaniem egzaminami, obowiązani są znać te przepisy prawa cywilnego i karnego, których znajomość jest potrzebna przy pełnieniu ich służby.

Szczegółowe programy egzaminów będą określał przez Ministra Przemysłu i Handlu w drodze instrukcji.

Komisja egzaminacyjna winna zwrócić przede wszystkim szczególną uwagę czy i w jakim stopniu kandydat posiada zdolność pojmowania i praktycznego stosowania obowiązujących przepisów prawnych.

Egzamin ustny odbywa się z każdym kandydatem z osobna i nie może trwać dłużej niż 2 godziny.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, wydane w przedmiocie, unormowanym niniejszym rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

44.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 stycznia 1927 r.

w sprawie zmiany i uzupełnienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych.

Na mocy art. 11 i 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. W załączniku № 4 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. P. № 64, poz. 631) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 470), z dnia 17 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 189) i z dnia 25 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 93, poz. 541) wprowadza się w dział: „Centrala” następujące zmiany i uzupełnienia:

W kolumnie „I kategoria stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane”, stanowisko „Dyrektora Protokołu Dyplomatycznego” zastępuje się stanowiskiem „Dyrektor Gabinetu Ministra i Protokołu Dyplomatycznego”, któremu w rubryce: „stopień służbowy” odpowiadają stopnie: „IV—III”; po stanowisku: „Radca Prawny” dodaje się stanowisko „Radca Ekonomiczny”, któremu w rubryce: „stopień służbowy” odpowiadają stopnie „VI—V—IV”.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Zagranicznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1927 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

45.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 stycznia 1927 r.

o uchyleniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 17, poz. 116) zmieniającego rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1924 r. w sprawie Statutu Organizacyjnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Na podstawie art. 13 i 15 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 roku o tymczasowej organizacji władz

naczelnym (Dz. P. K. P. № 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyła się rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1925 roku (Dz. U. R. P. № 17, poz. 116) zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1924 r. w sprawie Statutu Organizacyjnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Zagranicznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1927 roku.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

46.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 stycznia 1927 r.

o wcieleniu gminy wiejskiej Śląskowiec do gminy wiejskiej Śląskowo w powiecie rawickim, województwie poznańskim.

Na mocy § 2 p. 3 pruskiej ordynacji dla gmin wiejskich siedmiu wschodnich prowincyj z dnia 3 lipca 1891 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 233) oraz na mocy art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511) postanawia się co następuje:

§ 1. Gminę wiejską Śląskowiec znosi się, a terytorjum jej wciela się do gminy wiejskiej Śląskowo w powiecie Rawicz, województwie poznańskim.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1927 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

47.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 stycznia 1927 r.

o wyłączeniu gminy Sworzyce z powiatu opoczyńskiego i włączeniu do pow. koneckiego w woj. kieleckim.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie dokonywania zmian granic powiatów na obszarach b. dzielnic rosyjskiej i austriacko-węgierskiej, jak również dokonywania na obsza-

rze b. dzielnicy austriacko-węgierskiej zmian obszaru działania samorządowych reprezentacyj powiatowych (Dz. U. R. P. № 64, poz. 400) zarządza się co następuje:

§ 1. Gminę Sworzyce wyłącza się z powiatu opoczyńskiego a włącza się ją do powiatu koneckiego w województwie kieleckim.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1927 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

48.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 stycznia 1927 r.

o obniżeniu miary przerachowania należności Skarbu Państwa z tytułu pożyczek, udzielonych reemigrantom we wschodnich województwach.

Na zasadzie § 35—e rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych w brzmieniu, ustalonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 213), zarządza się co następuje:

§ 1. Należności Skarbu Państwa z tytułu pożyczek, udzielonych reemigrantom na podstawie ustawy z dnia 8 sierpnia 1923 r. o przyznaniu kredytu 20 miliardów marek na pomoc rolną w r. 1923 dla reemigrantów we wschodnich województwach (Dz. U. R. P. № 92, poz. 720) i rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 13 października 1923 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pomocy rolnej w r. 1923 dla reemigrantów we wschodnich województwach (Monitor Polski № 243), — przerachowuje się na 30% sumy, obliczonej według skali § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z r. 1925 № 30, poz. 213), biorąc za podstawę przerachowania sumę w markach polskich, której równowartość w złotych wymieniona jest w skrypcie dłużnym, i datę faktycznego podjęcia pożyczki.

§ 2. O ile przerachowanie należności Skarbu Państwa, dokonane sposobem w § 1 wskazanym, daje w wyniku sumy mniejsze od 10 złotych, a ściągnięcie ich wymagałoby niewspółmiernych wydatków administracyjnych, Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych władny jest w porozumieniu z Ministrem Skarbu należności takie umorzyć.